

Művészeti iroda

Főir. Szt. Ferenczok háza, ama-
let, balra. — Szekszárdi ár-
kemi lehet minden nap 11 és 12
óra között. — A lap szellemi
részére vonatkozó minden közle-
mény Margitai József szer-
kesztő névre küldendő

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedés
Ita küldendők az előfizetési díjak
nyitlittak és hirdetések.

Hirdetlek jutányosan számíttatnak

MŰRAKÖZ

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Műraközi társaság” „Önéletrajzi szövegei”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Műraközi takarékpénztár”, az „Alak-Műraközi-Takarékpénztár” és „Önéletrajzi szövegei” s a Műraköz-hegyvidéki közművelődési „Önképző-iskola” hivatalos közlönye

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetlek más előfizetéseim:

Budapest: Goldberger A. V. és
Kokstein B. hírd. irod. Bécsben:
Schalek H., Duves M., Oppellik A.,
Daube G. L. és társainál és Herndl
Brünnen: Stern M.

Nyitlitté petitsora 10 kr.

Veni sancte!

Két hónapi távollét után deákjaink be-
állítanak ismét; két havi pihenés után ösz-
sügyültöt erővel fognak hozzá a tíz havi
munkához tanulójuk újól. A város utczá-
ra a sürgő-forgó ifju seregtől megélték-
hol az iskolába sietnek beiratkozni; hol
könyveket vásárolnak; hol helyet keresnek
a gondos szülők gyermekeik számára. Szó-
val, a holt évad után, a mikor gyermeket
az utcán látni alig lehetett, szeptember
elejével egészen más képe van a váro-
nak.

Bekö-zöntének a szeptemberi lecskék!
Az i-ko-lak kapui megnyitlakt s mire e
sorok napvilágot látnak, az iskolai év, ha-
bár tényleg nem is, de hivatalosan kezde-
tét vette. Az iskolák kapuin kiakasztott fe-
kete táblák holnapra hirdetik a beiratások
kezdetét. S a hogy nevét a tanuló bedik-
lálta, szabadságának vége! Megkezdődik a
gond, a sok mindenféle tanszerek, köny-
vek beszerzése, hogy mire az előad-
sokhoz a csengettű először megszólal, a
tanuláshoz szükséges eszközökkel föl legyen
szerezve.

Mennyi munka áll előttük!
A kis újoncz félénken lépi át az iskola
küszöbét, mely előtte szokatlan hajlék. Bi-
zalmatlan állít a tanító elé, kit munusul
előtte annyiszor enlegettek. De játszótársai
közé kerülve csakhamar megbékül, a jég

meg van törve s ami ábecé hősiünk betűz
a könnyben, törí s faragja a palavesszőt,
rágja a tollnyelet, pingálja a betűt s nem-
sokára megvan leguagyobb öröme: ki tudja
írni nevét! Mekkora önérettel mutatja be
olthon első alkotását; mekkora öröm sugár-
zó szülőnek arczáról, gyermekök első mű-
vének látásán. Napról napra bővülnek isme-
reter; fokról fokra balad az ismeretek tár-
házának labirinthjében; előkészítetik las-
noként a nagy társadalom számára, mely-
nek intelligentiája egyes tagjainak művel-
ségi fokától függ. Szóval az iskola nélkü-
lözhetlen tényezője az emberiség boldogu-
lásának! Nemcsak a tudásnak a faklyája
gyújtatik meg itt, hanem az élet terheivel
való küzdelemhez is itt nyujtatnak a gyere-
verek, hogy a megélheté-höz szükséges elő-
feltételek megszerzésével a harcz sikere
biztosítva legyen. Ez általános missziója az
iskolának; minél fölebb, annál inkább.

Nálunk néprajzi viszonyainknál fogva
kettős föladat vár tanulóinkra, kettős fárado-
s s tevékenység tanféléjainkra. Mig másutt
a tanítás czélja az ismeretek nyujtása csak,
nálunk ezenkívül nyelvi nehézségekkel is
kell megküzdenni. A nyelvi kincseire mit egye-
bütt készen hoznak magukkal a tanulók,
nálunk építeni nem lehet. Ezt először meg
kell teremteni! Az anyaggal tehát egyszerre
az alakot! Mily körülállást, paedagogiai
ügyességet, mekkora tapintatot igényel ez!

Pedig mindkettőnek egyaránt kell meg-
felelni.

Tartoznak ezzel iskoláink mind az ifju
ságnak, melynek a magyar államban az
existencia megalapítását kell elősegíteniök,
— mind a hazának, hogy az ifjakból az
állam nye'vét érts, szívvél és lélekkel ma-
gyar honpolgárokat neveljenek. S ezt a kap-
czót az állam s minden egyes honpolgára
között az államnnyelv képezi. Ez az a tengely,
mely körül a politikai magyar állammak nem-
zeti egy-éges magyar állammá való fejlesztésé-
nek nagy kérdése forog, abban az értelemben,
hogy a mi a közös magyar hazra dolgot
illeti, ne legyen semmiféle különbség a
hazának különböző anyanyelvi polgárai s
azok gondolkozása s érzelmei közt. Az az
egy tény, hogy az ily egységes gondolko-
zásnak és érzelmenek elterjesztésére kell
lenni valami közegnek, a hol és a melynek
segítségével az országának különböző nyelvű
lakóai gondolataikat s érzelmeiket kicse-
relhessék. Az is csak világos, hogy ennek
a föladatnak keresztülvitelére egyedül alkalm-
mas hely a nemzeti iskola, közége csak a
magyar nyelv lehet! Mert az ezen nyelvet
beszélő nemzet szervezett itt államat, azt
egy évezreden át föntartotta; mert történelmi
múltja jogán, de számbeli, értelmi s vagyoni
súlyánál fogva is országnak zerepre van hivatalva;
mert már nyelvénél fogva is külön indivi-
duálitást jelet, holott ezt a többi nemzetisé-

A „Műraköz” tárczája.

Régi okmányok Zrinyiek korából.

I.

My Zriny Miklós Eörökös Gróff, Zala és
Somogy vármegyéjének Fő Ispánya Adjak Tuda-
sára mindeneknek, az kiknek illik, és valjuk ez
my levelünkben föl vévén Magunkra az my sze-
reimes Eöcsénk Zr. ny György Uramnak, és minden
Atyánk följoznak terhet, az kiket az ide aia
meg irt dolog illahne, és comcernalna, hogy my az
ezer hatszáz Tizen Negyedik esztendőben az my
jámbor Fő szolgáinkul az nehaj nemes, és vitéző
Gálchith Márton Uramul néminemő nagy Szüksé-
günkben negyven ket aranyat boni, et justu ponderi,
és negyven öt egész Tallérh kölcsen kérvén
készsönkhöz vethőnk; mikoron penigh az megne-
vezett jámbor Szolgáinknak Galesith Márton uram-
nak holta után az eő Eöréhek fia Gálchith
Miklós az eő maustoha Anyjaval Maries Barbáto
Aaszonijal Atyátul maradott portiojairt, és részé-
ért concordált, és alkudoit volna, az több adós-
ságok között ezt a my adósságunkat — is o'
levő Arbier urajm Galesith Miklósnak mind üdös-
sebbik fiának atyjai Portiojában és részben ren-
delték, és deputáltak; az után Is megint Ezer
hat száz tizen kilenczedik esztendőben Despotovicz
Miklós uram által az my Szolgáinkul Galesith
Miklóstól kész pénzt harmincz ket egész Tallér
kölcsön kértünk, annak fölötte vethőnk töle egy
hosszu nju vöröss Iskarlath Galeros Menthet róka
mellel beheltheth eötvén egész Tallérban My is

az ért az megnevezett adósságnul és Somma pénz-
rül kj mindenesül egy summában teszen negy-
venket aranyt, és száz huszonket egész Tallert
az megnevezett Szolgáinkul Gálchith Miklós akar-
vny assecurálni Limitatio után az my részünkre
esset jószágunkban in pertinens arcis nostra
Csáktornya, et Cötü Szaladiens Pribiszlavezi
Birósságban, és talunkban atunk nekj Csernes
Páll egész helyét, és Bossics Stephan fél helyét
udvar helieköz az meg nevezett más fél helyt
atunk nekj, és Marakin minden szántó földjével,
rehjvel, fűfával, és mindennemű pertinentiákkal,
Item atunk, és in-cribaljuk az fölül megh irt
Summában az megnevezett Jámbor Szolgáinknak
Maradékinak, és Legatariúsínak az my jobba-
ginknak Schavnichar Andrásnak, és Schavnichar
Ivának Prekopaj és Gremerákj Hegyekben levő
szőlőjüktől és az megnevezett Szolgáinknak Selje-
szőlőjüktől Koshniak Mihálytul, Skaffár Györgytul, és
Kovács Ivántul esztendőnként tölök nekünk já-
radó Bor Dósmát és Hegy vátot ily Conditioval,
hogy az megnevezett más fél helyt, és hegy
vátosinkat ő, az ő maradéki, és Legatariussi
birhassa, és birhassak mindaddik, valamigh my
avagy az my maradékin ő neki, maradékainak,
avagy Legatariúsínak melioratioval egyült az
megh nevezet summát le nem tesszük, az Cautio
is magunkra veszünk mellynek nagyob erősségnek
okáért atunk nekj ez my levelünkét kezünk ír-
sával és Pecsetönkel megerősítetett. Datum in
nostra nova Curia Pomunia decima July Anno
Dni Millesimo, sexingentesimo vigesimo quarto,
(1624) Zriny Miklós m. p.

II.

My Zriny György eörökös gróff Szalavár-
megyének Fő Ispánja adjak emlékezetire az mi
levelünk rendiben mindeneknek, az kiknek illik,

hogy My vettök föl az vitéző Beremény Ferencz
uramtul száz magyar forintot apró pénzü, melly
száz forintért atunk és inscribáltunk nekj
Csehocz taluban egy egész helyet és három fer-
tályt mellyet ekkorág is My eleinktől birt, ugy,
hogy valamég My az meg irt szász forintot le
nem tesszük Beremény Ferencznek, vagy az ő
maradékinak, addig szabadon birhassa és birhas-
sanak maradéki, kinek nagyob birhonságára atunk
az my Levelünkét kezünk írassa alát, és pecsét
tünkkel mege ösitvén, Datum in Felső Kralyócz,
vigesima quinta Aprilis Anno 1617. Georgius
Comes a Zrinyo m. p.

Vizdal.

Vizet a pohárba!
Tiszta gyöngyvizet,
Mely szűzi érényben
Tartja a szivet.

Vizet a pohárba!
Csermelyek vizét,
Mely eloltja lágyan
Ajkaim tüzet!

Vizet a pohárba!
Gyémántkönyveket,
Miket bus hazámért,
Sirtak Istenek!

Élőtűz! Élőtűz!

gek egyike sem teszi. Az ismeretek nyújtásán kívül par excellence feladatuk tehát iskoláinknak a magyarosítás!

Ezen nagy s terhes, de lélekemelő munkára vállalkoznak tanferfiaink évről évre, ismételve rakják szorgalmasan a téglákat megállapított terv szerint, hogy fölépüljön az egységes, egynyelvű, egyérmű magyar általadalmi hatalmas épülete, hogy egyesült erővel lépjük által az első millennium határát, hogy megerősödjön, vállalt vállhoz, egyetértéssel, zavartalanul tölthessük be nagy hivatásunkat a második évezredben. T. i. a műveltség közvetítését nyugot és kelet között. De ehhez vonzalom a nyelv iránt, hazaszeretet, fölvilágosultság, bizalom s fokozott kitartás kívánatik!

Ehhez a nagy feladathoz, ennek a munkának sikeréhez kérjük az iskolai évről évről is a Mindenható áldását tanítóink s tanulóink működésére s velök együtt száll fel esdő főláshoz az égbe.

— Veni sancte Spiritus!

Felhívás.

A nagyv. és közoktatásügyi miniszterium által 26000 ft költséggel fölépített perlaki állami elemi népiskolai épület Fői-pán Urunk Öméltsége és a tekintetes kir. Tanfelügyelő úr jelenlétében f. év szeptember 8-án lesz felszentelve.

Hogy mennyire szívükön hordják az intéző körök Muraköz tanügyét és magyarosodását, annak egyik kiváló példája a perlaki állami népiskola. A legnagyobb örömmel tapasztalhatjuk, hogy az utóbbi időben főispán és tanfelügyelő Urak buzgólkodása folytán a miniszterium Muraköz tanügyének fejlesztését szívén hordja, s azt, amit elődeink elmulasztottak, pótolatni akarja. Igazán büszkén emondhatjuk, hogy a miniszterium atyailag gondoskodott rólunk.

Muraköz hazafias érületi lakossága, az állami iskolákat mindenütt örömmel fogadta, mindenütt buzgólkodott, hogy gyermekeik nemcsak a magyar hazáért való szeretetben, hanem a magyar nyelvben is oktattassanak.

Perlak közönsége az állami iskolai gondnoksággal egyetemben elhatározta, hogy az iskola felszentelését községi ünneppé teszi, haláljának külsőleg is kifejezést adandó.

Mivel azonban ez ügy nemcsak Perlak község privát ügye, hanem minden a nép szellemi művelődésére és magyarosodására irányuló mozgalomnak pártolóira is jelentőséggel bír, ezért Perlak város előjárósága, és az állami iskolai gondnokság oly kérésrel fordul Muraköz lelkes tanügybarátaihoz és az ezen ügy iránt érdeklődőkhöz, hogy szeptember 8-án d. e. 9 órákor felszentelési ünnepélyünkön megjelenni s megjelenésükkel az ünnepélyt emelni sziveskedjenek.

Perlak. 1890. augusztus 27.

iskolások.

aldijárság

KÜLÖNFELEK.

— **Újság szerkesztősége,** kiadóhivatala és nyomdája, nemkülönben a Fischel féle könyv- és papírkereskedés üzleti helyisége változtatott. Az új üzleti helyiség a Főtéren Hochsinger-Mayer-féle házban van.

— **„Muraköz”** folyó évi 34 számában megjelent a Csáktornyan éptendő közvágóhídra vonatkozó közlemény szerint a be nem avatottaknak azt kell hinniük, hogy a közleményben érintett városi gyűlésen a

többség a megejtett árlejtést — nem pedig árverést — elfogadta; minthogy különben nem volna értelme annak, hogy én azt a nagy összeg miatt kifogásolva, az ellen felelőbezt jelentettem volna be. A dolog azonban másképp áll, a mennyiben ugyanis az érintett gyűlésen a megjelent képviselők, kettőnek kivételével — tehát majdnem egyhárgulag — megtörtént árlejtést el nem fogadták, illetőleg azt jóvá nem hagyták. Az egész közleményből csakis az igaz, hogy a három százalékos leengedést csakéynek tartottam, vagyis sokallottam az építési költségeket. Természetes tehát hogy a többséggel szavaztam és hogy ennél fogva nem volt okom a felelőbeztre; — a minthogy ilyen a több-zör említett ülésen sem ismeretlen társaim részéről, sem részemről nem lett bejelentve. E sorok szíves közlését kérve maradok teljes bizalommal Csáktornyan 18:30 augusztus 25-án Willák R-zsolt ügyvéd.

— **„György és Pollák”** Friderikka kisasszonyt Pollák Dávid helybeli kereskedő kedves leányát egyezve Morávetz Adolf Varazsdról Gratulálunk!

— **„Vihar”** A majdnem 5 hétig tartott rekkenő hőség, mely a f. hó 25-én 30° alá ritkán szállt a f. hó 25-re virradó hajnalban kitört iszonyú viharral úgy látszik véget ért. A tikkasztó forróság, melyet a heftőn fuvó meleg légáramlat még tűrhetőtlenebbé tett, már déli felé gyűlt össze enyhülést ígérő fellegekkel jó lehet ezek mint a csalfa déli felé majd előbukkantak, majd ismét elűntek. Dél után egy órákor borult be végre az ég boltozata teljesen; de a sűrített felhőkben a villámok ezertéle változathat csakhamar cizkálni kezdtek, az egyre fokozódó dörgő égi szózáttal nyomonban. Az égi háború rettenetes tüne ménye míg borzalmassá tette az éjszakát. **omló zápor** kerekedett, mely felhőszakadás-hoz hasonlóan öntötte tartalmát a kiszott szomszjas földre. Hogy a rémület teljesebbé legyen, orkánhoz hasonló szél kerekedett, mely a házak tetelét fenyegetődzött tova ragadni. Derekekban kettő tört fák, bedöntött kerítések, az utcazőkon beverő sokasága a cserépzindelyeknek, megrongált távirásodronyok jeleztek napkeltevel a szélvihar rombolását. Következő napon a hőmérséklet 17°ra süllyedt, azóta sem emelkedett s így remélhetjük hogy a tikkasztó hőség, mely a kánikulát az idén oly elviselhetetlenné tette, megszünt, s helyét enged az enyhébb kellemes időjárásának.

— **„Figyelmeztetés és kérelem.”** A nagy átalakításokat, melyeket a pályaudvaron eddig tettek, megsínylette az állomáshoz vezető gyönyörű gyalogut is. Az új országútra van terelve a kocsi- s gyalogközlekedés egyiránt. A közönség a maga kényelmére taposott ugyan újabban egy ösvényt, hogy az állomáshoz vezető utat egrövidítse de az u abban oda állított tilalomra ezt a jövőre megtiltja s így nem marad más hátra, mint a nagy kerülőt megtenni. Minden jel arra mutat, hogy ezen eddig ideiglenesnek látszó intézkedés véglegesített fog; mert halljuk, hogy a válat ilyen gyalogutnak készítését kezdeményezni nem fogja. Az akarat megvolna ugyan bennök, de úgy gondolkoznak, hogy a közönség a maga érdekében nem törődik, minek gondoskodniak ők a gyalogjárók kényelméről. Főlkérjük tehát városunk intéző gyűlését és köreit, kik a város polgársága érdekei ek képviselőivel megbízták, addig, míg nem késő vesék magukat közbe, hassanak oda, hogy e tekintetben kedvező megoldás érressék el. Nagy baj volt már eddig is a távoltság az állomáshoz, ne tetézzék azt még azzal is,

hogy a gyalogjárók az országút fölvert porát nyeljék, avagy a rohogó hirtők kerekkel alk kerüljenek.

— **„Szerencsétlenség.”** A csáktornya-ukki vasut meg kezdte a forgalmat s máris megkövetelte emberéletben a maga áldozatát. Gaál József az aló-lendvai állomáson a foglalt pete-házi illetőségű munkás, a hogy aug. 24-én a vonat összeállítása alkalmával a kocsiakat összekapcsolni akarta, oly rosszul járt, hogy két kocsi közé kerülve, azok által agyonnyomottat Neje s három apró gyermeke sirtatja a szerencsétlen véget ért apát.

— **„Gyász hírek.”** Martincsevics József, városunk nestora, hunyt el f. hó 24-én, húszas szünetedése után, 78 éves korában. A boldogult, míg egészség; engedte, városunk közügyeiben tevékeny szerepet játszott, 6 éven át a választók bizalmából a városbírói tisztet is viselte, mely tisztének odaadó szeretettel s a legnagyobb pontossággal felelt meg mindenkor. Temetése a polgárság tömeges részvétele mellett f. hó 25-én ment végbe. A gyászmisét 26-án d. e. tartották meg — Berd n. János szilenczrendi áldozópap, városunk volt hitoktatója, ki néhány nappal hozzánk is elátogatott, 26 évi lelkészkedés után, 45 éves korában, Nagy Kanizsán a hol mint katekétá működött f. hó 18-án jobblétre szenderült. A halál a kanizsai pályaudvaron ép akkor ragadta el, a mint enyhülést keresendő, vonatra akart ülni, hogy Gleichenbergbe utazhék. Nyugodjanak békében!

— **„Villámcsapás.”** Míg városunkban a kiállott rémülettől eltekintve a heftő zivatar alkalmával épületekben, élőlényben baj nem esett, addig jelentékeny kárról értesültünk melyet Bányavárt (Peklenica) a villám beütése okozott. Wrana Frigyes földbirtokos istállója csapott be a villám. Az istálló a padlásán összehalmozott nagymennyiségű takarmányra együtt elégett. A kár jelentékeny, mit az is növel hogy 5 ló három ökor s egy tinó is oda veszett.

— **„Hogy hának te?”** kérdi a városi uri ember a falusi kis fiúkatól. Ez felelet helyett báméskodik a kérdező. „Nos s te nem tudnál mi a neved?” hangzik a kérdés ismételve. Erre már mosolyog a kis impostor s oda böki: „Minek mondjam meg, ugy sem ismer!”

— **„Szemérveti X-Y-nak,”** hogy az 5 selymeszőrű birka közé gyakran ellátogat s neki ott kárt csinál. „Meg vannak azok már nyirva kedves barátom” volt az általános kacaját keltő talpraesett felelet.

— **„Tűz.”** Botti rnyán a hogy minnek értesítének, f. hó 23-án d. e. fél 12 órákor tűz támadt, melynek 10 épület, a butorzat nagyrésze, nagymennyiségű termés s takarmány esett áldozatul. Két darab sertés és számtalan házi szárnyasállat is oda égett. Az összes kár 2900 frtra fog, melyből 1140 frt biztosítás után megértél. A tűz, melyet d. u. 3 órákor fékeztek csak meg állítólag gondatlanságból egy csűr belsejében támadt, s hogy oly nagymérvet ölthetett, egyrészt a szél s a nagy szárazság másrészt a sültén összeépített zaupos épületeknek lehet tulajdonítani; hozzájárult még az is, hogy a falu lakossága a mezőkön volt s így az oltá-hoz azonnal hozzá nem foghatott. A tűz elfojtásában nagy dicséret illeti a Kollay Lajos körjegyző vezetésé alatti tűzoltóságot.

— **„Vízbe fuladt”** Szent-István napján a délutáni órákban a Murában fürdő Vábec

Pál szent-mártoni lakos. Holt testét Lapány közég mellett terelte ki a folyó. Nőt s két árvtát hagyott hátra.

Iskolai értesítések.

A csáktornyai m. kir. állami tanítóképzésben az 1890-91-ik tanév szeptember 10-én reggel 8 órakor tartandó „Veni Sancte” után megkezdetik. Minden növendék kivétel nélkül köteles szeptember hó 9-én reggel 9-12, vagy délután 3-6 óráig az igazgatói irodában jelentkezni, ahol egyéb tudnivalókról értesülést nyer.

A bentlakás szeptember 9-én a köztartás 10-én kezdődik. Előbb senki sem kaphat helyet az intézetben.

A képezdével kapcsolatos elemi gyakorlóiskolában a beiratások szept. hó 5. és 6-án reggel 9-12 óráig tartanak.

Csáktornyan, 1890. aug. 28.

Az igazgatóság

A csáktornyai áll. segélyezett közs. polg. fiúiskolában az 1890-91. iskolaévvé a tanulók felvétele és beiratása szept. 1. 2. és 3. d. e. 9-12 óráig, d. u. 3-5 óráig a polg. isk. helyiségben történik; ugyanezen napokon d. u. tartanak a felvételi és javító vizsgálatok is.

A polg. iskola I. osztályába szabályszerűen oly tanuló léphet be, ki legalább 9. évet betöltötte és kinek az elemi iskola IV. osztálya számára kiszabott tantárgyakban elegendő jártassága van és ebbeli ösmereteit felvételi vizsgáat utján igazolja.

A polg. iskola többi osztályába ielvétezik minden oly tanuló, ki a megelőző osztályból legalább elégség-s előmeneteléről tanuskodó bizonyítványt képes felmutatni.

A középiskolából a polg. iskolába át lépni kívánó tanulók felvétele a magas miniszteriummal 1890. év május 12-én 6364. sz. a. k. rendelete értelmében történik.

A felvételi és javító vizsgálatok díjtanak A tanulók a beiratáshoz szülei vagy ezek helyettesítők kíséretében tartoznak megjelenni.

A beiratások alkalmával a keresztlevél vagy születési és himnizációs bizonyítványok is bemutatandók.

Minden tanuló a beiratásnál 4 frt iskola- és 1 frt beiratási díjt tartozik fizetni. A Veni Sancte szept. 4-én tartatik.

Csáktornyan, 1890. év aug. 27-én.

Az igazgatóság.

A helybeli községi elemi népiiskolában az 1890-91 tanévi beiratások szeptember hó 1. 2. és 3-ik napjain délelőtt 9-12

óráig, d. u. 3-5 óráig a népiskola irodájában fognak megtartatni.

A tanévet megnyitó ünnepélyes „Veni Sancte” szept. hó 4-én reggel 8 órakor leendő s ugyanazon napon d. u. 2 órakor lesznek a felvételi és javítási vizsgálatok.

A tanulók a beiratáson szülei vagy azok megbízottjaik kíséretében kötelesek megjelenni s születési helyök, évök és napjaikat czédulára pontosan feljegyezve magukkal elhozni. Írásbeli igazolás nélkül a tanuló nem vétetik fel.

Az első osztályba csak azon növendékek fognak felvétetni, kik életkoruk hatodik évét már betöltötték vagy a folyó polgári év alatt, melyben a beiratás történik töltik be. A hat évet be nem töltött gyermekek nyilvános tanulóknak nem tekintetnek.

A vidéki tanulók 6 frt tandíjt fizetnek az összeg a beiratás napján fizetendő.

Azon szülők és gyámokra, kik gyermekeiket szeptember hó 16-ik napjáig alapos ok nélkül be nem iratják, a törvény szigora fog alkalmaztatni.

Csáktornyan, 1890. augusztus hó 27-én.

Az igazgatóság.

FELELŐS SZERKESZTŐ
MARGITAI JOZSEF.
Főmunkatárs **ZRINYI KÁROLY.**

VII. TECAJ

VU ČAKOVCI 31 ga AUGUSTUSA 1890

EROJ 35.

Urednička pisarna:

Glavni pišao, fraterska hiža, živo sa kondignacijom. — S urednikom mod je svaki dan govornik mod 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke štete se sadržava novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozsefa urednika vu Čakovcu.

Industrija:

Knjizara Fiahol Filipova kam se prodjaba i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol'leto 2 frt
Na četvrt leto 1 frt

Pojedini broj koštaju 10 kr.

Obznane sa polg. pogodbe i fal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povuđljivi list za puk.
Izlazi svaki tijeđon jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Štampani glasnik: „Medjimurskoga podpomagaćjega društva „Čakovečke šparkske”, „Medjimurske šparkske”, „Dobro-Medjimurske šparkske” i „Podpomagaćjega društva” „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva”

IZ POVESTI ORSAGA. Ivan Hunyady.

Gidzavo spomin'e Nemeć svojeđa Armina, koj je svoju domovinu izbavil iz jarma rimskoga, s poštovanjem spomina se englez od svojeđa Kronwell Rikharda, koj je moć svoje domovine podignal na vrhunc najviše, s oduševljenjem mish Francuz na svojeđa Napoleona I-ga, ar je slavodobitno nosil posvud orlove francuzke, sa svetim nadelnjenjem govori šved o svojem kralju Gustavu Adolfu kak od junaka vjerskoga i na domovinsku ljubav vužiše se sreć amerikanca, kada pomisli na ime slavnoga borca za slobodu Washingtona glasovitoga.

Od gori nabrojehih junakov nije bil gorsí naš Ivan Hunyady dićni junak i oštri bić divjih turskih šeregov a cvrsti branitelj vere Kristuševe! P-dpunim pravom more se usporediti s onimi gori, a narod magjarski komaj pozna toga slavnoga junaka, i malo zna povedati o dićnih njegovih činih.

Hunyad Ivan bil je vu svoje vr me erdeljski kn z vojvoda, ban slavnok, temeški i srem-ki, zapovednik belgradski i kormanuš magjarskoga orsaga.

Hunyady bi je već za vrme kralja Zsigmonda glasoviti junak i tolikokrat e pokazal svoje vojničke izvrsnosti, da ga

je kralj Albert imenoval za bana srmećki i nadaril ga je s gradom Hunyadvár i s celom onom okolicom kaj si je on najveć zaslužil svojim vitežtvom vu taborih proti Turčinu.

Po ranoj smrti kralja Alberta prevzela je vladu Jaľzabeta njegva doćca i to za sina Ladislava, potlam oćećve smrti rodivšega se.

Rastuća sila turska, pak slabo žensko vladanje Jaľzabetino, postavilo je Hunyadyja vu velike brige gledeć na blagostanje i budućnost mle domovine, pak zbog toga je i on s onimi držal, koji su poljskeđa kralja Ulaszłoga pozvali na tronuš magjarski. Proti ovomu a polek Jaľzabete nastale su v orsagu stranke koje je Hunyady med imotoga sve uređil. Brzo je i dobro uvidel Ulaszł, da se na tronuš samo tak more osigurati ako ga bude Hunyady podpomagal, zato, da si ga predobi na svoju stran i da mu moć jo poveća, imenoval ga je za zapovednika belgradskoga potlamkam ga je već napravil za erdeljskoga vojvodu i temeškoga vjovnoga župana. Za ono vrme, kada se je turska sila najbolje grozila našoj domovini, trebalo je vu Belgradu bać takvoga zapovednika kak je bil Hunyady. Kada je on zapovednić vu begradsko prevzel, pustilo il je po magjarskih zemlah turski bać imenom Izak, i buduć je već Semendriju

i druge grade pod svoje gospodstvo spravil, obrnul je oruđe proti Belgradu. Hunyady Ivan nije čekal da bi Izak pod Belgrad doćel, nego se je požuril pred njega, s njim se je potukel, i s prevzetnim svojim napadom, tak ga je potukel, da je sva ratna sprava turska Hunyadyju v ruke pala. Ova bitka dala je Hunyadyju junaćko ime, ova ga je vćinila bićem, pred kojim su Turćini drhtali.

Nu slavodobitje nad Izak baćom nije Turćina prestrašilo, nego ga je još na vekiš gnev poteknulo, ar je taki Amurat car poslal Mezetbega, da pustoši Erdelj. Ov je pri selu sv. Imri tak Hunyadyja iznenadil, da je Hunyady sebe i svoj šereg samo s bćgom osloboditi mogel. Nu Hunyady je ova sramotu Turćinom još isto leto dvaput naplatil. Taki za svojim bćgm zezbral je vojsku, i išel je za Mezetbegom, koj se je zbog svojeđa slavodobitja oponesel, navatil je na njega kak jeden bukeći vihar i potlam krvavoga okrešaja tak mu je red e pomešal, da je sam Mezetbeg bežati morat, nu nije mu hasnila hitrina njegovoga konja, jer ga je dostigla viteška sablja magjarska i bil je skup sa s oćimi sinu pogubljen. Izmed Turćinov malo je ži ih ostalo, a v ruke vitezov magjarskih tak je boćat pl n opal, da je iz ovoga pl na Hunyady cirke dal zezidati, vu Nagy-Bánya, Sz. Imre i vu Tövüsu. (Dalje sledi.)

Škola.

Bil je, pak morebiti i vezda je, i vel je, a morebiti i vezda živi, mudruval -- je, našel bi si i dešenose kojega vernoga pajdaša — zmisli sam se stem na Parla Hubekz. Ov je bil vu ono vrème najboga-te i gospadar i tul kajše poglavar vu jednom selu Ali zaslužbe tulikoga imetka nekiče njega, već zdavnja pokojnoga njegovoga oca; zato on dela s imetkom kak je njemu volja, — nevklanja se nikomu s puta, siromaštvo odurjava, a za obćenito dobro deveta ga briga. Kada se je hotelo delati kaj za dobro celoga sela, čajte ga, kaj je onda rekel: „Kaj je meni briga za koga, meni je dobro.“

Svoju napuhnjenost pokazal je i onda, kada se je dogovarjalo, da bi se vu tom selu napravila škola. Za ov cilj pozval je gospodu plebanuš vse obćinare k sebi na faro, a prvi med ovimi bil je kakkpak i Pavel Hubek, kakti poglavar. Plebanuš ljepim svojim govorom razložil je njim potreboću škole i cilj, kaj se vu njoj dobiva, s ovimi rečmi: Preljubljeni farriki! Vu vsako vreme ste mene poslušnuli, mislim, da i vezda nebudiete moju reč i navuk zavrgli. S jednim glasom rekli su taki vsi: Gospodu plebanuš, Njihova reč je naša reč Njihova želja je i naša želja.

Na to se razdere Pavel Hubek: Je, lehko je obećati, ali odkud budu penezi za školu? Nije tomu dosta jeden krajcar, niti dva, a i čemu da bi se penezi trošili? Ja neznam četi, a još manje pisati, pak zato živim gospodski, a morem i vezda nabrojiti vi e cekinov nego vnogi od visoko vučene gospode.

Plebanuš mu taki preseče vu reč: Mudri moj Pavel! Nestoji bogatstvo samo vu punoj keši, nego spametni ljudi drže one za bogate, koji si napunjavaju svoje glave ljepimi i hasnovitemi navuki, koji si oplemenjavaju srce; a kratiju volju od vsake grešne srditosti, a to se vse vu školi dobiva. Moj Hubek! im i vi imate sineka Vančeka, koj je prav za školu dorasel. Kuliko veselja imaju drugi roditelji svojom decom, a vi ste tak tvrdokoren i odurjavate školu: — Farniki žalostno: S bogom gospodu plebanuš! (iduč već črez vrata) došli budemo drugi krat na razgovor, do toga vremena bude morebiti i naš Hubek došel k pameti.

Bla je nedelja. Plebanuš je odslužil svetu mešu i pozval je opt svoje farniko na drugi dogovor zaradi škole.

Po dovršenoj službi božjoj išli su na sledajuč plebanuševe reči vu njegov stan, a plebanuš je počel: Preljubljeni moji! Nut opet smo ovdí, da se dospomenemo ovdí med sobom. Kaj ste nakanili zaradi škole? Ja mislim, da sam vam prvi krat dosta razumljivo razložil veliku potreboću iste; s toga i nedvojim, da bi se koj našel, koj bi rekel, da je škole ne treba. (Vsi na glase): Mi željimo i to tak naj prviše, da se škola odpre. — Hubek, (koj je negdi zaostal), dobeži kakti zvun sebe, da bu počulšal, kaj se pak ve dela i zvikne: Vas deset ste ne cela občina. Vekša stran je proti školi, a komu je potrebna škola, naj si ju zidje. Ja znam naj bolje, kuliko se vu ob inskoj mošnji nahadja, a gda bu pak do do pobiranja penes, vsi budete čutili, a gda bu pak više trpel kak ja!

Plebanuš (smejuć se): A Hubek, prvič kakti najbogačesi gospodar, a drugoć, najverneši prijatelj napredovanja smilivali se budete ovim desetim drugim i nemislím, da nebi na se najviše terha vzeli.

Nu nije tu niti šala nikaj hasnila. Hubek je počel neobtesano: To sam si ja već prviše mislił, da je nagovarjanje od svih vas, koji vu jeden rog pušete, ali s te melje nebudete kruha. Ako sam ja bogat, bogat sam za se.

Plebanuš je videl, da su reči zahman, odpravil je farnike dimo.

Hubek je vezda gizdavo išel dimo, a bogatstvo mu je zpuhnulo vsaku misel za školu.

Presla su ljeta i vu selu nije bilo škole; ali ljudi su vidli i previdli veliku basen od škole. — Zato su išli nad Hubeka s grožnjom veleć: Ki se trsi da bude na skorom škola, ili pak s poglavarstvom vun!

Ali kam vekša nesreća od ove zavzela je Pavla Hubeka. Sin mu je dorasel, ali vezda je bila misel ga oženiti. Ali jej! moral je med soldate iti.

Siromak Hubek bežal je sim, bežal je tam, ali vse zahman, nikaj mu nije pomoglo bogatstvo.

Su Vanček po navadi već, rekel je s Bogom! i otišel je med soldate. Hubek je vsaki den željno načekaval list od sina. — ah siromašec (zval je vu sebi reći) a gde bi mu ga i napisal? A onda, kaj je još najviše, treba platiti onomu, koj bi mu pisal. Gdo čeka on i dočeka. Nut došel je list.

Kam ideš Pavel, zapita ga sused? Idem gosponu plebanušu, sin mi je pisal lista, pak kaj mi ga prečtejeju.

Na početku lista bilo je napisano: Dragi japica! Onih 15 forinti, koje ste mi poslali, nisam dobil vu ruke, a znate kak se to pripetilo? Jeden moj pajdaš čtel mi je lista, a gla je došel do onoga reda, gde je bilo napisano za penese, izpustil je on red, a penese je pak vu svoj žep vteknul.

Hubek poslušajuć to, malo je falilo, da se je ne zazabil i onda je rekel: Prav ljudi vele: „Bogatstvo nezakriva bedastu glavu.“ — da je siromšće hodil vu školu, to mu se nebi bilo pripetilo.

Glád Ferencz.

KAJ JE NOVOGA?

Na znanje.

— Damo pošć. čitateljem na znanje, da uredništvo, izdateljstvo i tiskara naših novin, tak takaj knjžara Fischelova je od zutra počemši na piacu vu Hochsinger-Mayerovoj hiži poljeg oštarije Szeiverta.

Kolera vu Španjolskoj.

Iz Valencije javljaju službeni glasi, da se kolera pomnožava i već vu južne varoše i sela širiti počme. Vu samoj Valenciji bilo je do vezda do 170 ljudih vu koleri, od kojih vumrlo je vu istom betegu preko 100 betežnikov. Vu okolici Valencije bilo je svega skupa 2000 betežnikov na koleri a od ovih pomrlo je 1110. Najviše pomiraju žene i deca i to takovi, koji se privatno vraće. Od onih, koji se vu špitalih vraće, vumre samo jeden mali del.

Ufanje je, da se vu septembru kolera ne bude već dalje širila.

Čemer vu melji.

Na Letenyi pripetila se je skoro velika nesreća, koja bi bila mogla vnogo ljudih usmrtiti. Proti štacunarur Štrasser Jakobu digla se je vngobrojna tužba, da već veliki broj ljudih strašno beteguje od melje iz njegovoga štacuna donešena. Tužbu popratil je sam kr. vice notariuš i kada bi bili izragu odredili i tu melju pregledali, prenašli su, da je vu njoj pomešan bil otrov arzenikom zvaní, koj je moral još vu melinu po nepazlvosti vu melju dojtí. Štrasseru je suđ svu melju konfisciral.

Influenca.

Onaj beteg, koj je lanjsko leto tak jako ladal pod imenom influenza, o njem pišu novine, da se je vu Beču meseca augusta pak na novo pojavil. Pšu, da veliki broj špitalskih betežnikov Bečkih trpi na influenci. Vu jednom špitalu leži i sam doktor vu tom grdom betegu. Vumrl još nije ni jeden i ufanje je, da, kak je beteg došel, tak bude i po malom prešel.

Ogenj na morju.

Strahovita nesreća pripetila se je s jednim morskim brodom nezdavnja. Brod Gregoro zvaní vužgal se je na vodi daleko od kopna ter čisto zgorel. Na njem bilo je do 170 putnikov, najviše trgovci sa trgovinskom robom. Ogenj zastigal jih je vu najlepšem snu i kada bi se bili prebudili, vu velikoj sili nisu znali kud i kam. Najveć poskakali su vu vodu ter se potopili a drugi zgoreli na brodu, samo mali broj jih se je oslobodil. Kvar vu robi, koja je tu zgorela, iznaša do pol drugi milijun forintih.

Iz Varazždina.

Dne 22-ga o. m. izabran je malne jednoglasnoga varazždinskog plebanuš vel. gosp. Ivan Čavličar. Cela purgarija se veseli nad tim izborom. Živilo svojestno gradjanstvo, osobito svećenstvo. P.

Veliki manöver.

Iz Nagyváradá prijavijaju, da se je med soldačkimi konji nekakov beteg pojavil, usled kojega više konjov pogine a veliki broj njih na duže vremena za hasnovanje neprikladne postanu. Po tom nastala je vu vojničkih krugih velika briga o tom, bude li se mogel naprvo ustanovljen konjanički i pešački veliki manöver obdržavati. Sve se tak kaže, da budu konjaniki od toga manövera zaostati morali ter samo pešački manöver obdržavali.

Zla navada.

Zlo čine vnogi roditelji, koji hoteci decu svoju zaspati, davaju njim piti žganicu. Ovak dete za mlada kvari si zdravje, prvič se na vživanje opojnoga pila, po čem si vnogu nesreću pritegne. Ovak je nezdavnja vu jednoj občini domovine naše jedno 5 let staro dete vu odsutnosti svojih roditeljev došlo do flase napunjene s žganicom. Dete pivčeno na žganicu, izpilo je do pol litra jakoga toga pila. Kada su roditelji doma došli, našli su ga mrtvoga na podu ležećega. Žganica zežgala mu je svu vutrobu i nesrećno dete moralo je vu strašnih mukah vumreti.

Veliki viher.

Kak se vidi letošnji veliki vihiri i prelomi oblakov skazali su se ne samo v na-

soj domovini, nego i po drugih orsagih. I taljanska zemlja dobila ga je dosta. Baš čitmo, da je vu okolici Pavije i Mantuje vu sredini augustuša bil takov strahoviti viher, tuča i prelom oblaka, da je pri tom vekši broj selah opustošen. 15 obćnah tak je na nikaj došlo, da stanovnikom niti stana, niti kruha nije ostalo. Kaj nije tuca potokla, to nijim je voda očuesla, hize pak je yher reztepel.

Potrošek cigarah vu Austriji.

Oj kada je cena cigarah podignjena, opaza se među dohotek pri orsačkoj kassi. To dokazuje statističko izvestje, koje je za lanjsko leto vu Austriji izdano. Po ovom kvarovala je Austrija samo na tak zvanih britanikah do pol milijuna forintih. Kubah po 5 krajcarev spušilo se je na leto preko 20 milijunov komada a vezda komaj pređu 4 milijuna komada, duge po 1 i pol krajcera ne puši se nikaj, isto tak i virginije jako slabo idu. Usuprot tomu troši se više cgarettah, koje su veiki premah vzele nad pravimi cigarami.

Car Wilhelm.

Silni i mogućni cesar nemški već je letos tak rekuó celu Europu preputoval. Zadnje dane odputoval je vu Rusku, gde se je duže vremena bavil s ruskim cesarom Sandorom. Ov zestanek ruskoga i nemškoga cesara hoće nekoi politikuši na to teluščiti, da budu ovi dva vladari međ sobom odredili i ustanovili mir europejski. Da bi bar bilo tak; nu drugi pak misle, da to nije moći ustanoviti prez drugih vlastih, osobito Prus kak naš saveznik nemore prez privolenja Austro magjarske monarhije vu tom poslu nikaj vćinut. Ar ruska vlada na svaki način hoće imati prednost na balkanskom poluotoku i upliv na vladu bugarsku. Bugarska želi biti neodvisna i jako se oslanja na našu monarhiju, koja ima tam svoje političke interese. Kaj se bude onda iz svega toga izkluhalo, to sam dragi Bog naprvo znati i videti more.

Delanje dezdja.

Amerikanec Ruggles hoće dokazati, da vu sušno vreme more znastvenim načinom dezdja napraviti. Vu tu sverhu pušća vu zrak male balone napunjene s plinom; iz balone vise drete, kada se baloni vu stanovitu visinu pedignu, onda spomočju ovih dretah vćini, da se baloni rezpucaju. Pucanje vnogobrojnih balonov potrese zrak i po tom se i oblaki potresu ter iz njih dezdj curi. Vlada amerikanskih saveznih orsagov dala je Rugglesu dozvolu i pomoć i mi smo želni znati, jeli bude on to delo izpelati mogel.

Glad vu Irskoj.

Već zdavnja novine pišu, da je letos irski narod velikomu gladu izvvržen. Žita nije zraslo a krumpir, s kojim su se do vezda Irlandci vu veliko hranili, ves je letos črni i gnjili. Jedno statističko izvestje iz Londona prijavlja, da samo vu jednoj pokrajini nahadja se tri jezere ljudih, koji moraju od glada pomreti, ako jim na skoro pomoć ne dojde. Veliki broj stanovnikov zbetežal je od vćvanja gniloga krumpira. Englenska vlada, kak se vidi, neskrbi se baš jako za taj siromašni narod.

Kvezde.

Kuliko na nebu
Dobrih zvezdah sijje,
Tuliko na zemlji
Toplih srca bije.

Kad god s modrog neba
Drobna zvezda pane,
To na zemlji koje
Srce kucat stane.

Tak sam ćul govorit
Mlade i starice,
Da nijeden ćovek
Nije prez zvezdice.

I-ka! sam ja s toga
Navék prez pokoja,
Po tom modrom nebu,
Gde je zvezda moja.

Veruvat sem ne štet
Ni govoru majke —
Vu mudrosti mojoj
Držal sam za ba ke

Al nedvojim više
Od toga već sada —
Drugac me vputila
Devojčica mlada.

Od gda sam zagrlil,
Sudjenicu moju —
Verujem da vsaki
Zvezdu ima svoju.

Pa će razmišljam,
Da li izvan toga,
Najma vsaki ćovek,
I angela svoga.

... d ... cz.

Nekaj za kratek cas.

1.

Na grobju je bil jeden križ i na njem sljedeće napisano: „Ovdi počiva vu miru bojem križmar Marko, koj se je vu Dravi vtopil, a do vezda još nije nađeni.

2.

Otec: „Ali Karlek, kak moreš tak leni biti, pak tak mlad kak si ti, po obedu spati?“

Šin: „Dragi tatek, to se samo zato pripetilo, ar sam ne imal nikaj posla, pak sam ne hotel vu ljenosti vreme kratiti.

3.

Doktor: „Ja vam nemrem zamučati, dragi prijatelj, ali vaša žena mi se nikak nedopada.“

Muž: „Gospon doktor, onda imamo jednakoga gustuša.

4.

Betežnik: „Kaj bi radi? Gdo ste vi?“

Tslarski detić (vandracev): „Ja sam jeden siromašni tišlar, koj ravno vezda dela neimam, pak sam njih samo hotel zapitati, jeli bi za njihovu raku mogel pojdoć meru vzeti.“

5.

Otec: „No sinek, jeli se vi kaj vućite vu školi?“

Dečec: „Mi se nikaj nevućimo.“

Otec: „Pak zakaj ne?“

Dečec: „Je, nas je jako ćudaj v školi, pak nas gospon navučitelj imaju jako vnego zbuhavati, pak zato nas niti nevtageju vućiti.

Glad Ferencz.

Horvatsko-magjarski razgovori.

Horvát-magyar beszélgetések.

Gospon, kućiš i služkinja.

Az úr, a kocsis és a szolgáló.

— Kućiš, idi k drvaru, trebam drva. Kocsis, menj a fakereskedőhöz, szükségem van fára.

— Kakvih drv bi d'peljal, trdih ili mehkih?

Milyen fát hozzak, keményet vagy puhát?

— Hrasztovo drevo slabo grije; kupi suho bukovo drevo?

A tölgyfa gyengén melegit; vásárolj száraz bükkfát.

— Kuliko klastrov zapovedaju?

Hány ölet parancsol?

— Dva klastrov, ali dobro naj bu zmerjeno.

Két ölet, de jól meg legyen mérve.

— Zovi taki težaka, koj bude je zcepal.

Hivj mindjárt napszámost, aki felvágja.

— Taki bi se s njim pogodil?

Mindjárt megalkudjam vele?

— Slobodno. Tringeld mu takaj slobodno obećas, ako bu se žuril s delom.

Szabad. Borralalót is igényhets neki, ha sietni fog a munkával.

— Zapregni konje!

Fogd be a lovakat!

— Moram predi očistiti kola i štalu.

Meg kell előbb tisztitanom a szekeret és az istállót.

— Samo tak ćinui, kak sem ti zapovedal.

Csak úgy tégy, amint nek d parancsoltam.

— Kuharica! jednu služkinju bi rad pogodil.

Szakácsnő! egy szolgálót szeretnék fogadni.

— Ovdi je vre jedna. Ima dobru sve-doćbu.

Itt van már egy. Van jó bizonyítványa.

— Hoćete se na mesec ili na leto pogoditi?

Akar hónapra vagy évre szegődni?

— Ja bum samo od meseca do meseca služiti.

Én csak hónapról hónapra fogok szolgálui.

— Kaj prosite za jeden mesec?

Mit kér egy hónapra?

— Kuliko je pri njih navada.

Amennyi önnél szokás.

— Tri forintov, ako budete se dobro vladali.

Három forint, ha jól fogja magát viselni.

— Kaj bude moja dužnost?

Mi lesz a kötelességem?

— Pomagati vu kuhji, prati dojiti.

Szolgálni a konyhában, mosni, fejni.

— To sve razmem.

Ehhez mind értek.

— Budite verni, ljubite čistuću, držite sve vu ređu, onda budem ja s vami zadovoljen.

Legyen hű, szeresse a tisztaságot, tartson mindent rendben, akkor én önnel meg leszek elégedve.

— Ja budem se trsila, da budu s mem zadovoljni.

Én törekedni fogok, hogy velem meg leszek elégedve.

